

مقاله اصلی

بررسی خصوصیات و نتایج درمان صرع واکنشی

*کریم نیکخواه^۱MD، پیام ساسان نژاد^۲MD، مرتضی سعیدی^۳MD، علی رضا خسروی^۴MD،
علی شعبی^۵MD

^۱دانشیار، ^۲نورولوژیست، ^۳استادیار، ^۴رزیدنت - گروه مغز و اعصاب دانشگاه علوم پزشکی مشهد

تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۲ - تاریخ پذیرش: ۸۶/۴/۱۹

خلاصه

مقدمه: صرع واکنشی وضعیتی است که در آن تشنجات به طور معمول توسط یک محرک خارجی، یا به ندرت توسط یک فرایند ذهنی درونی، برانگیخته می شود. افراد مبتلا به صرع واکنشی فقط در پاسخ به محرک خاصی دچار تشنج شده و تشنج خود به خودی ندارند. این مطالعه با هدف بررسی خصوصیات و نتایج درمان صرع واکنشی انجام شده است.

روش کار: این مطالعه توصیفی در سالهای ۸۵ - ۱۳۷۵ در بیماران مبتلا به صرع مراجعه کننده به درمانگاه خصوصی مغز و اعصاب دکتر نیکخواه انجام شده است. از بررسی پرونده ۹۶۷۶ بیمار ۳۳ نفر مبتلا به صرع واکنشی بودند که مورد مطالعه قرار گرفتند. مشخصات فردی، نوع تشنج، محرک حمله، خصوصیات نوار مغزی و نوع و نتایج درمان در پرسشنامه جمع آوری گردید. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و جداول توزیع فراوانی پردازش شد.

نتایج: از بین ۳۳ بیمار، ۱۵ نفر زن و ۱۸ نفر مرد بوده اند (نسبت مرد به زن ۱/۲ می باشد). ۲۱ نفر (۶۳/۶٪) در اثر محرک بینایی، ۴ نفر (۱۲٪) در هنگام جویدن، ۳ نفر (۹٪) در حین ادرار کردن، ۳ نفر (۹٪) در حین محاسبه ریاضی، یک نفر (۳٪) در حال بازی شطرنج و یک نفر (۳٪) حین حمام با آب گرم دچار تشنج شده اند. سی تی اسکن مغز در تمام بیماران مورد مطالعه طبیعی بود. در صرع با محرک بینایی ابتدا توصیه به حذف و دوری از عامل محرک گردید، که فقط ۶ مورد بدین روش کنترل شدند و در سایر موارد بدلیل عدم امکان حذف عامل محرک، درمان با داروی ضد صرع شروع شد. در مجموع حملات تشنجی در ۹۰ درصد بیماران مبتلا به صرع واکنشی با داروی والپروات سدیم کنترل گردید.

نتیجه گیری: اگر شرح حال تشنجات در پاسخ به محرکهای خاص گزارش گردد، پزشک باید به جزئیات هر چه بیشتری در خصوص ماهیت محرکهای برانگیزاننده، توجه کند. درمان شامل حذف و پیشگیری محرکهای خاص و درمان دارویی می باشد.

کلمات کلیدی: صرع، تشنج، صرع واکنشی

*مشهد - بیمارستان قائم (عج)، گروه بیماریهای مغز و اعصاب، نویسنده رابط